

bedre rammer for at løse den store opgave, som det er at give vore syge medborgere hurtig og effektiv behandling, der er koncentreret om patientens behov og ikke koncentreret ud fra den kassetænkning, man havde i det gamle system.

Der er altså tale om et forsøg på at lave nogle rammer, der er bedre end de gamle rammer, og for langt hovedpartens vedkommende må vi sige, at det er gået over al forventning. Tusindvis, ja, nærmest hundredtusindvis offentligt ansatte har i den grad taget aktivt del i processen med at skabe den nye kommunale virkelighed, og det synes jeg vi bruger alt for lidt tid på at anerkende. Vi bliver nødt til at respektere, at så mange mennesker faktisk har taget del i den proces.

Det at være i en virksomhed, der bliver omstillet og virkelig for alvor bliver omlagt, er besværligt – hamrende besværligt. Oven i købet er det ekstra besværligt, når det er en politisk virksomhed, som kommunerne jo er, og hver eneste af dem er kastebold i et politisk system og en politisk debat. Men alligevel er det lykkedes for de kommunalt ansatte at yde en kraftanstrengelse for at få det hele på plads fra den 1. januar, så vi i den grad har kunnet håndtere de problemer, der har været, og det synes jeg er nødvendigt at vi kvitterer for.

Kl. 13.05

Nu er der så en ny debat, nu er rammerne i høj grad på plads, og så skal vi jo være sikre på, at kvaliteten af den service, der bliver ydet i den offentlige sektor, også er optimal. Derfor har vi jo flere gange, også her fra talerstolen, kvitteret for det arbejde, regeringen har igangsat omkring en kvalitetsreform af den offentlige sektor. Vi synes, det er utrolig vigtigt, at vi siger, at vi nu har rammerne på plads, og at vi nu skal have større fokus på kvaliteten af de ydelser, den offentlige sektor leverer.

Jeg vil godt sige, at der er to hovedgruppeinddelinger i det arbejde. Den ene del handler om, at vi kan gøre tingene bedre inden for de økonomiske rammer, vi har. Vi ved det jo alle sammen. Uanset hvor vi er, om vi beskæftiger os med statens forhold eller regionernes eller kommunernes forhold, så ved vi jo godt, at det er muligt. Jeg mener, hvis nettodriftsudgifterne på det kommunale område er 200 mia. kr., så kræver det nok ikke særlig stor fantasi at forestille sig, at det godt kan være, at det ikke er hver eneste af de kroner, der er anvendt, der er anvendt på den mest hensigtsmæssige måde. Det kan godt være, vi kan få mere for de penge, vi bru-

ger. Det tror jeg på vi kan. Jeg har gode eksempler på det, også fra min egen hjemegn.

Så det er den ene øvelse. Det er at fokusere på, hvordan vi kan sikre, at de penge, vi rent faktisk bruger i den offentlige sektor, bruges med stor respekt for, at det er nogle penge, folk har indbetalt i skatter og afgifter, og at de folk derfor skal have så meget som muligt for de penge.

Den anden del af øvelsen går ud på at anerkende, at der selvfølgelig også skal flere penge til. Vi har jo bevist siden 2001 med de finanslove og kommuneaftaler, der er lavet, at der løbende er tilført flere penge til den offentlige sektor til specielt de områder, der jo er tættest på borgerne, altså eksempelvis til børne- og ældreområdet, og når vi kigger fremad, er det også nødvendigt at anerkende, at der skal flere penge til. Vi har jo en udfordring i det, at der jo gudskelov bliver flere ældre, og når jeg siger gudskelov, er det, fordi alternativet er ret skræmmende. Vi er faktisk glade for, at vi lever i et samfund, hvor stadig flere ældre lever længere og forhåbentlig får nogle gode år. Men vi ved også godt, at det betyder, at det kan give større træk i de offentlige kasser.

Den anden del af udfordringen, og hvorfor vi tror, der skal bruges flere penge, er, fordi vi kommer til at mangle mennesker i den offentlige sektor.

Når vi diskuterer det her, bruger jeg tit eksemplet, at det godt kan være, der er en privat virksomhed, der producerer fjernsyn, eller hvad den nu producerer, der kan få lavet noget arbejde i udlandet, hvis ikke den kan finde mennesker nok i Danmark til at udføre opgaven. Men det er altså svært at sige til fru Olsen på 89 år, der er plejekrævende og har behov for en plejehjemsplads, at vi har et rigtig godt tilbud til hende ude i Asien, for der er rigtig mange ledige hænder, der er virkelig overskud af arbejdskraft, så der etablerer vi et godt tilbud.

Jeg tror, det er nødvendigt, at vi kan etablere de tilbud, der skal være, her i landet, og det kræver, at vi bliver bedre til at tiltrække mennesker, eksempelvis til vores socialområde, men også til vores sundhedssektor.

Vi har kunnet se nogle kommuner reagere positivt på det her i den forstand, at de begynder at drøfte lønstrukturen, altså begynder at drøfte, om ikke der f.eks. er nogle SOSU-assisterter og andre, som simpelt hen får for lidt. Hvis vi skal tiltrække nok folk i fremtiden til at give vores ældre medborgere en god betjening, er det nød-